

1. קרלה ואן דה פוטלאר-

צלמת הולנדית נולדה בשנת 1967 בנובמבר.

צלמת מתמחה בצילום פורטרטים. היא למדה באקדמיית Gerrit Rietveld מ-1991 עד 1996. היא ידועה בעיקר בזכות עבודתה החופשית אשר מאופיינת בחושניות והיא מציגה בעיקר נשים וצילומי עירום. כיום קרלה עובדת בעיקר עם צילום דיגיטלי, הצילום שלה מעצים נשים מתמקד בפרטים הקטנים כמו כתמי לידה ועוד כך היא מעצימה את האינטימיות בתצלומיה. עבודותיה שהוצגו במוזיאונים רבים ברחבי העולם והיא הציגה מספר תערוכות. קרלה זכתה בפרסים רבים בזכות עבודתה.

קרלה עוסקת ביצירות שלה באינטימיות, חושניות והעצמה, דבר אשר מתכתב עם פרויקט הגמר שלי. מעבר לכך, היא מוצאת את תשוקתה בצילום אנשים, היא מעבירה רגש דרכם ודרך התאורה בה היא משתמשת. פרויקט הגמר שלי עוסק בצילום חמישה פורטרטים של צילום סטודיו, בהם אני מצלמת נשים, תוך התמקדות בגב ובתזוזת הגוף שלהן ושמה דגש על אינטימיות. מבחינה ויזואלית קרלה משתמשת לרוב ברקעים שחורים כדי להעצים את הדמות ובפרויקט הגמר שלי אני עושה את אותו הדבר.

למשל בדימוי

Carla van de Puttelaar, Rembrandt Series, 2016, Archival Pigment Print

ניתוח יצירות:

-יצירה זו היא חלק מסרה "Galateas".

ביצירה אנו רואים נערה ג'ינג'ית מסיטה את מבטה לימין. כתפיה חשופות וגופה מואר. הנערה שוכבת על הרצפה ומצולמת על רקע שחור. בסדרה מצולמות נשים אשר מסמלות ארוטיזם עדין וחושניות בגישה הנשית. קרלה מתייחסת למיתוס היווני של פיגמליון בו הוא מייצר בקפידה את פסל של האישה האידיאלית שלו ואז מתאהב בה. הפסל הופך לאישה אמיתית מכיוון שאפרודיטה נענית לרצונו.

לכן, הסדרה של קרלה עוסקת גם באידאלים הנשיים, בשלמות האישה, בעורה ומאפייניה. היצירה מעבירה לנו רגשות כמו מסתורין, אהבה, חושניות, ותשוקה. בחרתי ביצירה זו מפני שהיא מסמלת בעיניי את היופי הנשי. היצירה מעבירה בי תחושות של שלמות, ועולה בי השאלה מהו המודל הנשי? והיופי הנשי? בנוסף, עורה הלבן, הזוהר מסמל לי רכות, עדינות, ופשטות.

היצירה צולמה בעדשת נורמל, ניתן לשים לב שהנערה במרכז היצירה. מהירות התריס בתמונה יחסית נמוכה מכיוון שהנערה אינה נמצאת בתזוזה אלא שכובה על הרצפה. עומק השדה אינו רדוד אך אינו מלא, הוא נמצא בין שני הפרמטרים. מבחינת קומפוזיציה הדמות נמצאת במרכז, קרלה

השתמשה ברקע שחור על מנת להבליט ולמרכז את הנערה ואת המוטיב הנשי. ביצירה מצד אחד, שיערה הג'ינג'י של הנערה מסמל לנו צבע חם אך מצד שני העור שלה והתאורה נותנת לנו ניגוד כי מדובר בצבע קר יותר. הצבעוניות הבולטת היא שיערה הג'ינג'י של הנערה. בפריים יש שימוש בתאורה מלאכותית. קרלה השתמשה בפלאש סטודיו על מנת להאיר על הנערה. קיימות נפילות אור חזקות הנותנות דגש על קו הלסת, הצוואר וכתפיה של הנערה. התאורה נופלת מצדה הימני, מרכז של הנערה ומדובר בתאורה רכה. נקודת המבט של קרלה היא מגובה כיוון שהנערה שוכבת על הרקע השחור. קרלה צילמה בזווית גובה העיניים ויחסית בקלוז אפ על הנערה.

- יצירה זו חלק מסדרת "Artfully Dressed: Women In The Art World".

בפריים אנו רואים את מרים גוטמן, יוצרת סרטים. בסדרה קרלה מצלמת נשים מבטיחות בעולם האמנות מארצות שונות, רקעים תרבותיים שונים, ותחומי אמנות שונים. ניתן לראות את מרים שכובה ועטופה, מלופפת בסרטי צילום. מבטה מוסט כלפי מעלה וידיה אוחזות בגופה. מרים מצולמת על גבי רקע שחור בסטודיו. היצירה מעבירה רגשות של חוזק, עוצמה, נשיות, כוח וכבוד. בחרתי ביצירה זו מפני הדגש שקרלה שמה על כוח נשי, והצלחתן של נשים בעולם האמנות. קרלה מדגישה ביצירה את האותנטיות, הרכות והאינטימיות אל מול החוזק והעוצמה. התמונה גם היא

צולמה בעדשת נורמל. מהירות התריס בתמונה יחסית בינונית כי מרים אינה נמצאת בתזוזה כלל. התמונה נמצאת בחדות ועומק השדה מלא. הדמות, מרים, נמצאת במרכז הפריים על מנת לשים דגש עליה. הרקע השחור נועד כדי להבליט את מרים ולשים אותה במרכז, זאת אמרת היא העניין. ביצירה צבעים קרים ונוצר ניגודיות בין הצבע הלבן- העור של מרים, אל בין הצבע השחור- הרקע, סרטי הצילום. התאורה בפריים היא מלאכותית, מדובר בפלאש סטודיו, תאורה לבנה המאירה ישירות על מרים מהצד הימני שלה. מעבר לכך נוצר צל בצידה השמאלי של פניה והתאורה מדגישה את כתפיה ופניה של מרים. התאורה ממוקדת אך עם זאת נופלת ברכות על גופה. קרלה צילמה בזווית גובה העיניים כאשר מרים שכובה על הרצפה והיא ממקמת את המצלמה מעליה. גודל הפריים מדיום מכיוון שרואים את הדמות מהיריכיים ומעלה.

תמונה זו צולמה כחלק מסדרת "Portrait Of Pregnancy".

בסתיו 2015 ביקשו מקרלה לצלם סדרת תמונות לקאבר מגזין. היא הצליחה ליצור סדרה שלמה של פריימים שבעזרתם קיבלה פרשנות אישית לנושא. התמונה הזו ספציפית לא נכנסה לבחירה הסופית של המגזין שפורסם אך היא אחת התמונות האהובות על קרלה. התמונה מסמלת אינטימיות עם תחושה של אמנות סוריאליסטית. בתמונה אנו רואים גב של אישה בהריון ושיערה הבלונדיני מכסה את פני הדמות וחלק ניכר מגופה. גם פה קרלה משתמשת ברקע שחור על מנת להדגיש את האישה. בחרתי בתמונה זו מפני שהיא מסמלת עוצמה, אינטימיות, ויופי האישה בעיניי. הפוזיציה בה נמצאת האישה מדגישה את צורת גופה ומבחינתי הדבר מדגיש את יופיה.

היצירה צולמה בעדשת נורמל, והדמות נמצאת במרכז. מהירות התריס בינונית מפני שמדובר בצילומי סטודיו והדמות לא נמצאת בתנועה. עומק השדה מלא ויחסי דמות ורקע מתבטאים בהבלטת הדמות הבהירה על רקע שחור. התמונה בעלת צבעים חמים, שעה של האישה בצבע בלונדיני, עור גופה. תאורה מלאכותית, ויש שימוש בפלאש סטודיו אשר מאיר על האישה מצדה השמאלי. נוצר צל על הצד הימני של האישה ונפילות אור על האגן שלה. זווית הצילום היא בגובה העיניים וגודל הפריים הינו מדיום.

קרלה הושפעה רבות מציור ופיסול, בעיקר ממאסטרס איטלקיים ואנשים קדומים כמו קאראווג'ו ואן דר ווידן, אבל גם אמנים כמו ואן דייק, הולביין, רמברנדט, קראנאך, ורמיר, ארטמיסיה ואורציו ג'נטיליסקי, רימנשניידר, פסלים רומיים ויוונים, וכו'. בעיני קרלה השראה מגיעה מכל מקום וכל דבר וגם בעיקר מאנשים. יתרה מזאת תנוחות מסוימות גם משפיעות על קרלה וסופרים גדולים.

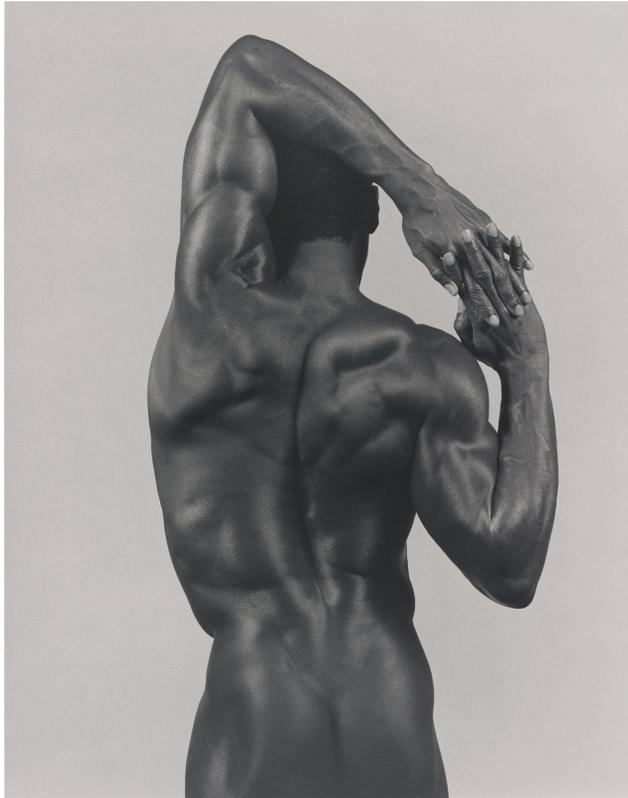
דעה אישית: מקרלה אני לוקחת השראה רבה לפרויקט הגמר שלי וצילומי הסטודיו שאני עושה. השימוש של קרלה בתאורה מדהים. ההשראה שאני לוקחת מצילומיה היא בעיקר מהטכניקת צילום שלה, תאורה קומפוזיציה, נפילות אור, צללים וכו'. אני מעריכה רבות את עבודתה אך יחד עם זאת היא אינה צלמת שסוחפת אותי במיוחד לעומת צלמי ההשראה האחרים.

2. רוברט מייפלתורפ-

נולד ב1946 בקווינס ונפטר מאיידס ב1989- גיל 42. מייפלתורפ הוא אמן נערץ אשר שינה את עולם האמנות ותפיסת הצילום.

הוא נולד למשפחה קתולית מהמעמד הבינוני וחונך באמריקה השמרנית של אמצע המאה שעברה. בשנות ה 60 הוא למד במכון פראט בברוקלין. הוא החל את דרכו היצירתית כקולנוען עצמאי וכאמן הוא נהג לשלב צילומים בתוך קולאז'ים שונים ופסלים שיצר. הוא קיבל חשיפה רבה כצלם בשנות ה 70 בזכות סדרת צילומים בשחור לבן המציגה עירום גברי- הומו-ארוטיים. מייפלתורפ צילם דיוקנאות, עירום וטבע דומם. הוא מונע על ידי החיפוש אחר שלמות וארגון מופתי בין צורות גוונים וקווים.

מייפלתרופ מתעסק ביצירות שלו בפיסול הגוף, במקביל למייפלתרופ גם אני בפרויקט הגמר מתעסקת בפיסול הגוף. אני מתעסקת בתנועתיות, נפילות אור על הגוף ומודל הגוף בצילום. בצילומי הסטודיו כמו מייפלתרופ אני מחפשת אחר מהי שלמות הגוף, הגוף כמרכז ועוד.

למשל בדימוי

“Derrick Cross” (1983), “The Perfect Medium”

- היצירה הזו צולמה כחלק מסדרת עירום גברי, שם היצירה "Thomas, 1987".

ביצירה רואים גבר עומד בתוך מבנה עגול, הגבר נמצא בתנוחה המדמה לנו מעין פסל. פניו לא נראים, נוצר ניגוד בין הרקע השחור לפסל העיגול הלבן. היצירה מעבירה מסר של שלמות, ארגון מופתי. מייפלתורפ העמיד במבחן את המושג חופשיות ומראה את יופי הגוף. בחרתי ביצירה זו מפני שהיא מסמלת בשבילי יופי, שלמות וחופש אך יחד עם זאת גם תחושה של כליאה ועצב. העיגול היא צורה המסמלת שלמות והגוף הגברי גם הוא מסמל שלמות, מוטיב החוזר על עצמו ביצירה. הגבר נראה כלוא בשלמות. בנוסף, היצירה העלתה בי את האסוטציה הרישום האנטומי המופרסם ביותר של דה וינצ'י. היצירה צולמה בעדשת נורמל. ביצירה נוצרים אלכסונים בעזרת גופו של תומאס. מהירות התריס בינונית כי מדובר בצילומי סטודיו ותומאס (המצולם) לא נמצא בתנועה.

עומק השדה מלא והדמות נמצאת במרכז. הרקע שחור ולבן כך שנוצר ניגוד וצורת העיגול מעידה על שלמות, כך שזה מתכתב עם גופו של תומאס. מייפלתרופ יצר סימטריה מדויקת ואלכסונים בעזרת הגוף. היצירה צולמה בשחור לבן וקיים קונטרסט גבוהה. יש שימוש בתאורה מלאכותית הנפלת ישירות אל מרכז הפריים. התמונה צולמה בזווית גובה העיניים. גודל הפריים הוא לונג שוט.

- יצירה זו צולמה כחלק מסדרת עירום גברי, שם היצירה "Ken Moody, 1984".

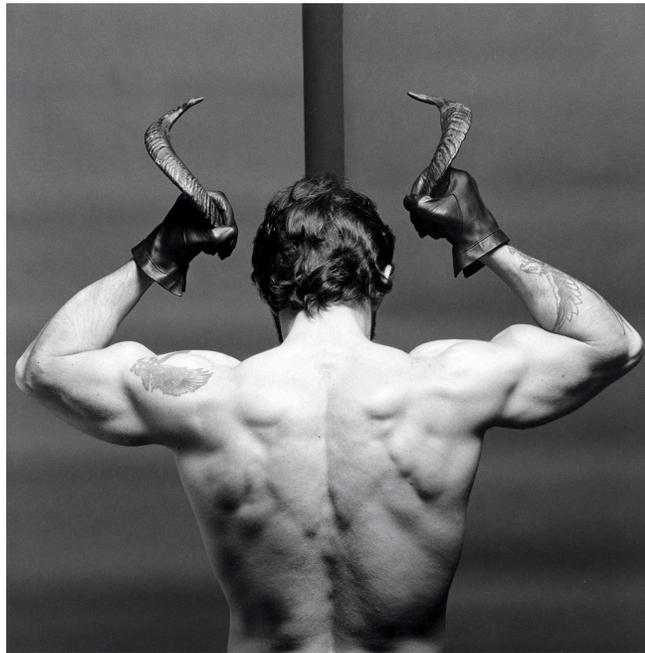

ביצירה רואים גבר מכסה את ראשו בעזרת ידיו. הפריים נראה מטושטש קצת, נותן תחושה מעין לא אמיתית, חלום או אידיאל. גם ביצירה הזו מייפלתרופ נותן מקום רב לשלמות, הוא ממרכז את הגבר, מעמיד את ידיו בצורה סימטרית, הנפילות אור מדויקות וסימטריות גם הן. בחרתי ביצירה זו

מפני תחושת הניתוק וחוסר המציאותיות אשר העבירה לי. היצירה הזו מסמלת בשבילי את אידאל השלמות, החלום הלא מציאותי שרודף את כולנו. אנחנו ברדיפה תמידית לאחר שלמות, במיוחד עם מודל

יופי הגוף, כך שהיצירה של מייפלתרופ מעבירה גם מעין ביקורת בעיני על אותו אידאל. מהירות התריס בינונית כי מדובר בצילומי סטודיו הגבר אינו נמצא בתזוזה כלשהי. מאחר והדמות מטושטשת מעט אני חושבת שאולי והיה שימוש בעומק שדה רדוד. הגבר נמצא בפוקוס מרבי יחסית לפריים. יחסי דמות רקע מתבטאים בכך, שהרקע לבן אך הוא כן מסמל מעין רכות מסוימת ויוצר ניגוד בן צבע עורו של הגבר לבין הרקע. הדמות במרכז ויש שימוש רב בסימטריה מבחינת גופו. הצבעים הינם שחור לבן והקונטרסט בינוני. התאורה מלאכותית נופלת מהגובה, ממוקמת במרכז ניתן לראות זאת כיוון שידייו, ראשו והחזה של הגבר מוארים יותר, בנוסף התאורה יחסית ממוקדת. נוצרים גם משולשי רמברנדט. זווית הצילום היא בגובה העיניים וגודל הפריים הוא מדיום שוט.

- היצירה צולמה כחלק מסדרה שנקראת "עור", שם היצירה "Frank Diaz", 1980.

ביצירה גבר אשר מחזיק קרניים של שור, ולובש כפפות עור. ביצירה הזו מייפלתרופ מותח ביקורת על מיניות אך עם זאת שם דגש על שלמות, סימטריה. הצילום מעביר תחושות כמו עוצמה, כוח, תשוקה ומיניות. בחרתי בצילום זה מפני שבשבילי הוא מעביר ביקורת על מהי מיניות כיום.

הביקורת על חייתיות במיניות. הצילום משווה בין מיניות לחיה, הדבר מדגיש את כוח המיניות לטוב ולרע. מעבר לכך, הצילום העביר בי גם מעין רתיעה עקב ההשוואה שנוצרה. עומק השדה מלא והגבר נמצא במרכז הפריים. קיימת סימטריה רבה, בין ידייו לקרניים, הפס שעובר באמצע הפריים ונגמר בראשו של הגבר, והסימטריה בגופו שנוצרת מנפילות אור. הצבעוניות הבולטת היא שחור לבן והקונטרסט גבוה. התאורה נופלת מלמעלה למטה, היא ממורכזת ניתן לראות זאת מפני שצווארו וראשו של הגבר מוארים יותר מאשר שאר חלקי הגוף. זווית הצילום היא בגובה העיניים וגודל הפריים הוא מדיום.

בתחילת הקריירה שלו' רוברט מייפלתורפ הושפע ממגוון אמנים כמו ג'וזף קורנל ואמן הדאדא מרסל דושאן. הוא התנסה בקולאז'ים של מדיה מעורבת, תוך שימוש בתמונות שנגזרו מספרים ומגזינים.

דעה אישית: רוברט מייפלתורפ, הוא צלם פנומנלי שהוביל למהפכה בעולם הצילום ואמנות. מייפלתורפ הוא מקור השראה לרבים. הסימטריה, השלמות שהוא מצלם מדהימה בעיניי, אני לוקחת ממנו השראה רבה בפרויקט הגמר שלי ואני חושבת שהוא צלם עוצמתי ביותר.

3. אלינור קרוצ'י

צלמת אומנות ישראלית, נולדה ביוני 1971 ומתגוררת כבר כ-25 שנה בניו-יורק. אלינור קרוצ'י נולדה בירושלים, לה ולבעלה ערן יש תאומים, בן ובת, עדן ועמנואל. מאז ומעולם קרוצ'י מצלמת את האנשים בסביבתה הקרובה. צילומיה אישיים ואינטימיים מאוד, אך עוסקים גם בדברים אוניברסליים. בעזרת האינטימיות בצילומיה היא מציפה נושאים כאובים אצלה, נושאים המעוררים בה מבוכה, רגשות או מטרידים אותה, החשיפה הזו דרך התמונות עוזרת לה להתמודד איתם. קרוצ'י נעה בין שני הקצוות- צילומים מבוים ותיעוד אותנטי. אלינור קרוצ'י שמה דגש רב על אינטימיות בצילומיה, היא מצלמת המון עירום, גוף,, קרבה ורגשות. במקביל לקרוצ'י גם אני עוסקת בצילומים אינטימיים מאוד, העוסקים בגוף, גמישות ויופיו. דרך צילומיה קרוצ'י מעבירה רגשות רבים, גם מטרת פרויקט הגמר שלי להעביר תחושות ורגשות אשר אעבור וארגיש לפני הניתוח ולאחר. בנוסף, קרוצ'י מצלמת פורטרטים עצמיים כמו כן גם אני אצלם בפרויקט הגמר שלי מספר תמונות שלי לאחר תהליך הניתוח.

למשל בדימוי

Eran holds me in a hotel room 2000

- יצירה זו היא חלק מסדרה ששמה "CLOSER", שם התמונה "Making Love".

Making love 1999

בתמונה ניתן לראות זוג "עושה אהבה" התמונה מרוחה, הזוג שוכב במיטה אחד על השני. היצירה מעבירה רגשות כמו תשוקה, אהבה, חושניות, מיניות, וכמובן אינטימיות. צופה התמונה מרגיש כמעין מציץ אל תוך הסצנה הפרטית ואינטימית בה הזוג לוקח חלק. לוקיישן הצילום הוא במיטה כנראה בחדר. בחרתי בתצלום זה מפני שהוא מעורר בי סקרנות רבה. המריחה של בני הזוג מעבירה תחושה של תנועתיות ותזוזה. הצילום מעביר לי נרטיב המתאר תשוקה רבה בין בני הזוג וקרבה. ניתנת פרספקטיבה של צופה מן הצד, מתבונן בסיטואציה. מהירות התריס נמוכה מאוד בכדי שיתקבל בצילום המריחה של בני

הזוג, התחושה של תזוזתם. התמונה צולמה בעומק שדה רדוד יחסית, בני הזוג מרוחים מכיוון שהתמונה היא מדיום שוט עקב מריחת התנועה קשה לדייק את עומק השדה אך מאחר והסדין ברקע נראה היטב אני מניחה שמדובר בעומק שדה מלא. מבחינת קומפוזיציה שתי הדמויות נמצאות במרכז הפריים, מעבר לכך נוצר מעין אלכסון במיטה שמתחיל כאשר קו בני הזוג נגמר, נוצרת סימטריה מסוימת בין האלכסון לבני הזוג. התמונה דינמית מאוד עקב המריחה של בני הזוג. התמונה בצבעים חמים, צבע עורם של בני הזוג הם חמים מאוד והתחתון הורוד של האישה בולט בפריים. בנוסף, צבע שערם גם כן בולט. בתמונה תאורה מלאכותית המאירה אל גבו של הגבר ויוצרת צללים על גופה של האישה מעבר לכך גם תאורה רכה יותר מפוזרת בחדר\ מיטה. המצלמה ממוקמת מעל בני הזוג בזווית גבוה.

- התמונה חלק מסדרה ששמה "MIDLIFE" ושמה "Groceries".

Groceries 2016

בתמונה בני הזוג אלינור וערן, בעל ואישה מסדרים את הקניות לבית. התמונה נותנת רושם שהיא תיעודית אך מדובר בתמונה מבויתת לגמרי. בתמונה סצנה נורמטיבית המתקיימת בכל בית, אנו מקבלים מעין הצצה לתוך בית משפחת קרוצ'י. התמונה מעבירה חום, התנהלות בין גבר לאישה, אינטימיות, פרטיות. בחרתי בתמונה זו מפני שהסתקרנתי מבחירתה של אלינור קרוצ'י בצילום סצנה שכביכול מובנת מאליו ומתרחשת בכל משפחה, בה הם מסדרים יחדיו את הקניות מעבר לכך

התמונה העבירה בי תחושה של מערכת יחסים בריאה בין גבר לאישה, התנהלות נכונה, והתמונה העבירה הרגשה שמדובר בסצנה, במילים אחרות אני יכולה לראות דרך התמונה מה מתרחש אחרי ולפני הרגע הזה. מדובר בעומק שדה מלא מכיוון שניתן לראות את חדות הרקע, התמונה צולמה בעדשת נורמל, ניתן להבחין זאת כי טווח הצילום הוא בגודל שדה ראייה של בן אדם. הפרספקטיבה הינה רואה מהצד, תחושה של בן משפחה אשר רואה ולוקח חלק בסצנה. מהירות תריס מהירה, בני הזוג מצולמים כקפואים בתנועה. בפריים חוק השלישים, אלינור עומד בשליש אחד, נשאר מרווח באמצע שהוא השליש השני, וערן עומד בשליש השלישי. אלינור קרובה יותר למצלמה מאשר ערן, קיימת סימטריה בין היד של ערן לשייש המטבח. נוצר אלכסון בין המרפק של ערן למרפק של אלינור וכו. בתמונה צבעים חמים וקרים בזכות הירקות והמאכלים השונים המסודרים במקרר, צהוב הוא צבע בולט, שחור, צבע גופן של אלינור וערן, חום וכחול- תאורת המקרר. תאורה מלאכותית, תאורה המאירה למרכז הפריים ואל ערן, התאורה מגיע מצד ימין ומכוונת לכיוון מרכז. גופה של אלינור חשוך לעומת הגב שלה שהוא מואר יותר וקיימת תאורה על המטבח שלהם. בנוסף, צללים חזקים עקב התאורה הדרמטית. זווית הצילום היא בגובה העיניים ומדובר בלונג שוט.

- התמונה לקוחה מסדרה ששמה "MOTHER", שם התמונה "Holding Eden for the first time".

Holding Eden for the first time, 2004

התמונה צולמה לאחר לידתה בניתוח קיסרי של בנה עדן, התאום אשר יצא ראשון. התמונה היא רגע אינטימי ופרטי ביותר אשר אלינור עוברת בחייה. מדובר בתמונה מרגשת סוחפת אשר נותנת הצצה לחייה הפרטיים. קרוצי' מחליטה לשתף את התמונה שלה לאחר לידת ילדיה. בעלה, ערן

צילם את התמונה. בחרתי בתמונה זו מפני שהיא תמונה מרגשת ביותר, ואינה מובנת מאליה. תמונה זו מהווה השראה בשבילי מפני שאלינור משתפת רגע משמעותי ביותר יחד עם הציבור, רגע מרגש אך יחד עם זאת מלחיץ וסוחף. הקומפוזיציה של התמונה מדהימה בעיניי והתמונה מחולקת לשניים, הרגע המרגש בו אלינור מחזיקה את בנה עדן לראשונה לעומת הרופאים, המנתחים אשר מיילדים את ביתה ודואגים לבריאות קרוצי'. התמונה צולמה בעדשת נורמל, אנו רואים מה שהעין האנושית הייתה רואה באותה סיטואציה. הפרספקטיבה היא של בעלה ערן, אשר לוקח חלק ברגע המרגש בחייהם. מהירות התריס גבוהה, ועומק השדה רדוד, נקודת הפוקוס היא על אלינור יחד עם בנה. הקומפוזיציה מדהימה והפריים מחולק לממעיין שלישים לרוחב, זאת אמרת אלינור עם בנה שלישי ראשון, הבד הכחול שלישי שני והרופאים מאחור שלישי אחרון. קיים יחס בין דמות לרקע, אלינור בחדר לידה\ניתוח, באמצע לידתה. הצבעוניות הבולטת הינה הצבע הכחול, צבע בית החולים בנוסף הצבעים קרמים. התאורה מלאכותית, מדובר בפלורסנטים של בית החולים כך שלא נוצרים מאוד צללים מפני שהתאורה מגיעה ממעלה. התאורה מפוזרת. זווית הצילום גבוהה וגודל הפריים מדיום.

לא מצאתי מקורות שהיוו השראה לאלינור קרוצי' מעולם האומנות, אך היא מציינת במספר מקורות שהושפעה רבות בתחילת דרכה מסביבתה הקרובה, זאת אומרת היא צילמה לרוב את בני משפחה במיוחד את אמא שלה בצעירותה. כיום מצלמת גם כן את בני משפחה יחד עם פורטרטים עצמיים שלה.

דעה אישית: אלינור קרוצי' בעיניי צלמת מדהימה מפני שמצלמת רגעים וסיטואציות שעלולים ליצור מבוכה בעיני הצופה. היא מצלמת בצורה מאוד אינטימית ובשבילי שוברת מוסכמות מעט, אלינור קרוצי' היא מקור השראה בשביל פרויקט הגמר שלי ודרך הצילום שלי.

4. גדעון רובין-

צייר ישראלי נולד ב1973 בתל אביב, הוא צייר עכשווי ומתגורר כרגע בלונדון.

גדעון נולד לסביבה תרבותית ואומנותית. בשנת 1999 הוא סיים לימודי BFA בבית הספר לאמנות חזותית בניו יורק ובשנת 2002 סיים לימודי MFA בבית הספר סלייד לאמנות של הקולג' האוניברסיטאי של לונדון. עובדותיו של רובין עוסקות בנושאים כמו ילדות ומשפחה והוא מצייר ציור מופשט ודיוקנאות. סימן ההיכר הבולט של גדעון רובין היא מחיקת הפנים בעבודתו.

במקביל לאומנותו של רובין גם אני בפרויקט הגמר שלי מצלמת תמונות אינטימיות ללא פנים. רובין שם דגש על הגוף, תשוקה כך גם אני. בנוסף גדעון מצייר המון תמונות של גב נשים שזה גם ההתמקדות שלי בצילומי פרויקט הגמר שלי צילומי סטודיו בהם רואים את הגב של הנשים וגמישותו.

למשל בדימוי - "ON THE BED"

- שם הציור "White Dress" אינו חלק מסדרה כלשהי.

בציור אישה עם שיער אסוף בשמלה לבנה, היא מסיטה את מבטה מעט מטה ולאופק. הרקע הינו שמיים כחולים וצמחייה ירוקה. התמונה מעבירה הרגשה שמדובר באישה ביום חתונתה. מעבר לכך, מועברת תחושה חלומית קצת, השמיים הכחולים הבהירים ומסביב ראשה של האישה מעין טשטוש קל. צווארה של האישה חשוף ומדובר בציור אינטימי, מסתורי. בחרתי בציור זה מפני שקיבלתי ממנו ניגוד בין רגשות. מצד אחד, הרגשתי שמדובר בכלה לפני חתונתה, ביום המרגש בחייה, השמח ביותר. אך מצד שני הרגשתי עצב רב, סטיית מבטה של האישה העצים לי תחושה זו והרגשתי שמחה מהולה בעצב. בציור רואים אך ורק את האישה, היא במרכז והרקע מסייע לתחושת החלומיות המתקבלת.

- לציור זה אין שם והוא נוצר בשנת 2021.

בציור אנו רואים נערה חסרת פנים לבושה במכופתרת גדולה ומכנס או חצאית כחולה. הנערה מביטה אל מעבר האגם הקטן. בציור רואים גם את האגם הכחול המוקף בצמחייה בצבעי ירוק כהה, השמיים והרצפה תואמים בצבעם. בחרתי בציור זה מפני שמעביר מיסתורין רב אליי, בתור צופה. כמו בציור הקודם גם פה מועברת לי תחושה של חוסר מציאות, מעין סרט ואפילו סרט אימה. מועברות לי רגשות כמו בלבול, אימה, תמימות, טוהר. הנערה נמצאת בשמאל התמונה והיא נראית קטנה ביחס לרקע.

- שם הציור "White Shirt", נוצר בשנת 2021.

בציור אנו רואים אישה הלבושה במכופתרת לבנה גדולה ופתוחה, שיערה פזור והמכנס שלה כחול, כמעין ג'ינס. פניה אינן נראות כלל. הרקע נותן תחושה שמדובר בסצנה על גבעה ירוקה כאשר השמיים כחולים קצת סוערים. הציור מעביר תחושה של בלבול, כעס מסוים, מיסתורין, פחד, חשש רב. בחרתי בציור זה עקב התחושות והרגשות שקיבלתי ממנו. הוא מעביר מעין סערת רגשות. האישה חסרת הפנים מעבירה תחושה של אי נוחות רבה, מיקום ידה מחזק זאת. בנוסף, בחרתי בציור זה מפני שלמרות שהאישה הינה חסרת פנים איכשהו יכולתי לדמיין איך פניה נראות לפי האווירה של הציור, התנוחה שלה, הפנים המוסטות מעט כלפי מטה.

הייחודיות של גדעון רובין לעומת ציירים אחרים ראשית כל היא השימוש לרוב בצבעי שמן המעבירים תחושות ורגשות רבות. שנית, ציור אנשים חסרים פנים והעברת רגשות דרך אלמנטים שונים בציור. רובין לוקח השראה מן מנהרת הזמן. במילים אחרות, מאירועים שונים אשר השפיעו עליו כאומן בדרכים כאלו ואחרות כמו התקופה הויקטוריאנית באנגליה, מלחמות עולם וכו'. הוא משתמש ביצירותיו בתחושת הכמיהה שלו בכוונה לייצר תחושת ניסוי וטעיה, גיטוש ומיסתורין רב.

דעתי האישית: גדעון רובין צייר מדהים והתחברתי רבות לאומנות שלו. הוא מעביר רגשות ותחושות סוערות דרך פלטת הצבעים שלו וחוסר הפנים. הוא נתן לי השראה רבה.

ביבליוגרפיה:

<https://www.tiroche.co.il/auction/180/lot-154-95/> (TIROCHE AUCTION HOUSE, "גדעון רובין", לא צוין תאריך, לא צוין מי פירסם)

<https://www.gideonrubin.com/oil-paintings?pgid=ketv8bnu-e9b7525c-5fcd-4007-8d44-ee78128f8915> (האתר הרשמי של גדעון רובין, 2020, Gideon Rubin)

https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%92%D7%93%D7%A2%D7%95%D7%9F_%D7%A8%D7%95%D7%91%D7%99%D7%9F (ויקיפדיה, "גדעון רובין", 8 בדצמבר 2020)

<https://www.haaretz.co.il/gallery/art/2019-12-07/ty-article-magazine/.premium/0000017f-f193-d223-a97f-fddf784b0000?gift=1f942c7a4c0248e186b2f114ea8c33b2> (הארץ, "לא") (הייתה לנו ברירה אלא לכרות את הרחם: אלינור קרוצ'י לוכדת את החיים כפי שהם", דצמבר 2019)

<https://www.mapplethorpe.org/> (THE ROBERT MAPPLETHORPE FOUNDATION, לא צוין תאריך, אתר הרשמי של רוברט מייפלתרופ)

<https://www.carlavandeputtelaar.com/> (Carla van de puttelaar, נערך ב-2005, פורסם ב-2005) (לאחרונה ב-2023, האתר הרשמי של קרלה ואן דה פוטלר)